

Dosarele din 7 aprilie – o cutie a pandorei?

Alexandru Postică: 70% din dosarele privind tortura sunt suspendate, pentru că Procuratura nu ar putea identifica făptuitorii.

CEDO a acceptat să examineze un nou dosar privind aplicarea torturii în timpul evenimentelor din aprilie 2009. Iurie Crăciuneac a fost reținut în seara zilei de 7 aprilie și transportat la Comisariatul General de Poliție. Tânărul susține că în perioada detenției a fost maltratat de polițiști. Deși a depus o plângere la Procuratură, persoanele care l-au bătut nu au fost trase la răspundere. Iurie Crăciuneac s-a plâns Curții Europene pentru Drepturile Omului care a acceptat zilele trecute dosarul. Detalii are Diana Răileanu:

Iurie Crăciuneac, reprezentat de juriștii de la Asociația Promo-Lex, s-a plâns la CEDO de ceea ce în limbajul juridic se numește „aplicarea relelor tratamente din partea poliției și de condițiile degradante și inumane de care a avut parte în perioada detenției”. După o serie de procese în cadrul instanțelor moldovenești unde a încercat, fără succes să își apere drepturile lezate, la 2 decembrie 2011 Crăciuneac a depus o cerere la CEDO. Avocatul reclamantului, Alexandru Postică, califică drept promptă, deci relevantă reacția Curții:

„Curtea, în prima etapă, putea să declare cererea inadmisibilă după caz. Dar însăși faptul că a fost comunicat dosarul după două luni de când este el înregistrat, demonstrează că Curtea atrage o atenție deosebită față de situația cu privire la aplicarea torturii în urma evenimentelor din 7 aprilie.”

Europa Liberă: Cît, în medie, ar putea să dureze procesarea

dosarului sau la cît v-ați aștepta Dvs?

„După comunicare, eu sper ca până într-un an să fie și o hotărâre.”

Alexandru Postică susține că o condamnare a Republicii Moldova în acest caz ar putea să lipsească, dacă guvernul își va recunoaște vina și se va ajunge la o înțelegere amiabilă între părți:

„Eu sper că guvernul va accepta și va recunoaște că a avut loc o violare a Convenției Europene și va acorda satisfacție echitabilă fără a se ajunge la hotărârea Curții. Noi am primit un răspuns oficial de la Procuratura Generală care confirmă că circa 70% din numărul total al dosarelor similare ca și Crăciuneac, sunt suspendate, ele practic sunt la un punct mort. Procuratura nu poate investiga cazurile deoarece în opinia lor nu ar putea identifica făptuitorii. Sperăm ca prin dosarul Crăciuneac să determinăm procuratura să reia examinarea dosarelor de tortură și să le ducă până la bun sfârșit.”

Activiștii pentru respectarea drepturilor omului spun că deși, până în prezent, au existat peste o sută de plângeri înregistrate la Procuratura Generală, în instanța de judecată au ajuns puțin peste 20 de dosare penale. Directorul Centrului de Resurse pentru Drepturile Omului, Sergiu Ostaf susține că deși cazurile de tortură au avut loc pe timpul guvernării comuniste, răspunderea o poartă actualele autorități, în primul rînd pentru că dosarele stagnează fără explicație, iar vinovații au rămas în umbra anchetei:

„Există în drept o noțiune de „succesiune a drepturilor”, prin urmare guvernul actual trebuie să răspundă pentru ceea ce a făcut guvernul precedent. Pe de o parte, această răspundere este moral-motivată, pentru că guvernul actual ar fi trebuit să facă suficiente acțiuni pentru a identifica torționarii de atunci și noi, din păcate, observăm că nici Guvernul actual nu

reuşeşte să aibă performanţe la acest capitol, nu reuşeşte să dea un răspuns clar.”

În opinia lui Sergiu Ostaf, actuala guvernare ar putea să-şi salveze imaginea oarecum şifonată dacă va ieşi în faţa oamenilor cu o listă clară a poliţiştilor care au aplicat tortura în timpul evenimentelor din aprilie 2009, a procurorilor care nu au întreprins măsurile necesare pentru a preveni cazurile de tortură şi a judecătorilor care, ilegal, au semnat mandate de arest fără discernământ.

Sursa: Europalibera.org